

# Temps Ordinari - Cinquè diumenge



Per JosepMB el dl., 29/01/2024 - 00:00

[Jb 7,1-4.6-7](#)

[1Co 9,16-19.22-23](#)

[Mc 1,29-39](#)

Les lectures d'aquest diumenge ens poden ajudar a viure la nostra relació amb Déu. Pot semblar una afirmació agosarada. Realment ho és, si posem el nostre "jo" com a origen i receptor del que comparteixo amb el Senyor.

Job, Pau i la comunitat de Marc ens mostren tres modes de relació amb Déu. Tots tres són ben reals, legítims i humans. Però avui ens podem fixar en la complementarietat dels tres relats, almenys, des de la nostre pobre, però viva experiència cristiana.

*La queixa de Job.* Job viu la servitud al Senyor com un esclavatge. Ell és una persona justa i, precisament per això, no entén com la felicitat promesa a aquells que serveixen al Senyor tarda tant a arribar. Espera en vida el que sap que rebrà quan mori. I té tot el dret de voler-ho. Però ell mateix és el centre de la petició i receptor de la recompensa.

*Sant Pau,* en canvi, viu la servitud a l'Evangelí, a l'anunci de la Bona Nova, de la salvació que Crist porta ja com a premi. Ho viu com a do, com a regal, com a nova vida rebuda de forma gratuïta i sense merèixer-ho. La diferència amb Job podria ser que va més enllà d'ell mateix.

Job es considera esclau. Pau se sent lliure i ho dona tot "per guanyar-ne alguns". Tenir part en el Regne de Déu passa necessàriament per fer comunitat, comunitat eclesial que posa el centre en el Cos de Crist del qual tots en som membres.

*l'Evangelí* d'avui ens mostra el Senyor, Jesús en un dia (potser dissabte) que sortint de la sinagoga se'n va a casa de Simó i Andreu, amb Joan i Jaume. Jesús ens mostra que la totalitat de l'amor que rep del Pare, amor del qual participem nosaltres, només "cobra vida" quan es comparteix.

Pregària a la sinagoga, curació de la sogra de Pere. És de dia. Al vespre, a la nit apareixen malalts de tota mena per ser curats. Jesús com a llum en la fosca cura i restaura els que amb diverses malalties (moltes vegades segons les seves creences, fruit dels seus pecats) se li acosten. I Jesús, travessant tota foscor marxa sol a pregar al seu Pare. En el seu "tu a tu" amb Abbà, Jesús es nodreix per a nodrir, rep del Pare el que després reparteix en el seu dia a dia. No espera res, com Job, no es pregunta massa el perquè, com Pau. Senzillament ofereix a mans plenes el que vessa del seu cor: Déu mateix.

**ETIQUETES**

**SERVEI ESCLAVATGE GRATUÏTAT**